

# Osteologie

Acest **curs** prezinta **Osteologie**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **11 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: doc.

## Extras

Osteologia este partea anatomiei care se ocupa cu studiul oaselor.

Tesutul osos este un tesut conjunctiv format din substanta interstitiala protidica impregnata cu saruri minerale formand matricea intercelulara in ochiurile careia se gasesc celulele osoase .

Celulele osoase sunt de mai multe feluri :

- osteoblaste - celule tinere cu rol in sinteza osoasa
- osteocite - celule mature incluse in matrice
- osteoclastele - celule cu rol in resorbtia osoasa

Celulele osoase sunt adapostite in cavitati numite osteoplaste.

Dpdv microscopic osul este format din lamele osoase dispuse concentric in jurul unui canal central numit canalul Havers in interiorul caruia se gasesc vase, nervi si o cantitate mica de maduva osoasa. Un canal Havers impreuna cu lamelele din jurul lui formeaza sistemul Haversian sau Osteon si reprezinta unitatea morfologica a osului. Aceste canale se anastomozeaza intre ele formand o retea care se deschide pe de o parte in cavitatea medulara a osului iar pe de alta parte la suprafata osului, sub periost.

Dpdv macroscopic tesutul osos este impartit in tesut compact si tesut spongios.

Dupa forma si dimensiuni oasele se clasifica in 3 tipuri principale :

- oase lungi
- oase plane (late)
- oase scurte

carora li se adauga alte tipuri de oase si anume :

- oase pneumatice
- oase sesamoide
- oase suturale
- oase neregulate

Osul este invelit la exterior pe toata suprafata sa de o membrana fibroasa numita periost (cu exceptia suprafetelor acoperite de cartilaj articular si a unor zone cu insertii musculare). La nivelul articulatiilor periostul se continua cu capsula articulara. Periostul este foarte bogat in vase sanguine si nervi avand rol

in osteogeneza si nutritia osului.

Maduva osoasa se afla adapostita in canalul medular al oaselor lungi si in areolele tesutului spongios.

Exista 3 varietati de maduva osoasa : rosie , galbena si gelatinoasa.

Scheletul uman este format din 208 oase grupate in :

- scheletul extremitatii cefalice
- scheletul trunchiului
- scheletul membrelor.

## COLOANA VERTEBRALA

Coloana vertebrala = segmentul axial al scheletului.

Este format din 33-34 vertebre grupate in 5 regiuni:

- cervicala-7
- toracala 12
- lombara-5
- sacrala-5
- cocigiana-4-5

Pentru a-si mari rezistenta si elasticitatea coloana vertebrala formeaza curburi in plan sagital si frontal:

-in plan sagital sunt:

- lordoze - daca are concavitatea orientata posterior(lordoza cervicala si lombara)
- cifoze - daca are convexitatea orientata posterior

-in plan frontal sunt:

- scolioze - pot fi drepte sau stangi in functie de orientarea convexitatii

Vertebrele au anumite caracteristici comune precum si caracteristici particulare in functie de regiunea careia ii apartine.

Vertebra tip prezinta un corp vertebral situat in partea anterioara si un arc vertebral situat in partea posterioara.

Arcul la locul de unire cu corpul prezinta o ingustare numita pedicul vertebral.Prin suprapunerea vertebrelor la acest nivel rezulta gaurile intervertebrale pe unde ies nervii spinali.

Arcul vertebral prezinta mai multe tipuri de apofize: 2 apofize transverse orientate lateral,1 apofiza spinoasa orientata posterior si caudal si 4 apofize articulare: 2 superioare si 2 inferioare.

Intre corpul vertebral si arcul vertebral se afla gaura vertebrala, care prin suprapunerea vertebrelor formeaza canalul vertebral care adaposteste maduva spinarii.

Vertebrele din regiunea cervicala au corpul mai mic.Apofizele transverse se termina cu 2 tuberculi.La baza lor se gaseste gaura transversa prin care trec vasele vertebrale.Apofizele spinoase sunt

bituberculat, excepție față de C7.

Vertebrele regiunii toracale au corpul mai mare decât cele cervicale, prezintă pe fețele laterale ale corpului vertebral fețele articulare costale: 2 superioare și 2 inferioare. Apofizele transverse prezintă o fețuță articulară pentru tuberculul costal.

Vertebrele regiunii lombare au corpul foarte voluminos, prelungirile lor laterale se numesc apofize costiforme. La baza apofizelor costiforme se găsesc 2 tuberculi care se numesc proiecții accesoriale, care reprezintă adevăratele proiecții transverse.

Mai există caracteristici particulare la nivelul vertebrelor de tranziție C1, C2, C7, L5.

C1 = "Atlas" și este formată din 2 părți laterale unite printr-un arc vertebral anterior și un arc vertebral posterior. La partea superioară a maselor laterale se găsesc suprafețe articulare pentru articulația cu condilii occipitalului. La partea inferioară se găsesc suprafețe articulare pentru articulația cu axisul. Orificiul vertebral este împărțit de ligamentul transvers într-o parte anterioară unde intră dinții axisului și o parte posterioară adevărată gaură vertebrală.

Atlasul nu are corp vertebral, acesta fiind reprezentat de dinții axisului (pseudocorp vertebral).

C2 = "Axis" are la partea superioară o apofiză numită dinții axisului sau apofiză odontoidă.

C7 - vertebra proeminentă, are apofiză spinoasă (P) foarte lungă și proeminentă sub piele.

L5 - este mai înaltă la partea anterioară a corpului vertebral decât la partea posterioară.

Între fața anterioară a lui L5 și fața anterioară a sacrului se formează un unghi obtuz cu deschidere posterioară numit promontoriu.

OSUL SACRU - este un os nepereche format prin sudarea vertebrelor sacrale.

Prezintă:

-2 fețe

-2 părți laterale

-bază

-varf

-canal sacral

Fața anterioară sau pelviană este concavă și prezintă 4 linii transverse formate prin sudarea corpurilor vertebrale sacrale. De o parte și de alta a liniilor se află gaurile sacrale anterioare prin care ies ramurile anterioare ale nervilor sacrali.

Fața posterioară este convexă și prezintă pe linie mediană creasta sacrală mediană formată prin sudarea proceselor spinoase sacrale. Lateral de ea se găsește creasta sacrală intermediară formată prin sudarea proceselor articulare sacrale. Lateral de aceasta se găsesc 4 perechi de gauri sacrale posterioare prin care ies rădăcinile posterioare ale nervilor spinali sacrali.

Baza sacrului este orientată superior și anterior și prezintă orificiul superior al canalului sacral. Varful este orientat inferior și se articulează pe cocciș.

Părțile laterale prezintă suprafețe articulare pentru articulația cu oasele coxale.

Canalul sacral este continuarea în interiorul sacrului a canalului vertebral.

Documentul complet de 11 pagini il poti citi daca il descarci din [Biblioteca.RegieLive.ro](http://Biblioteca.RegieLive.ro)

## Imagini din documentul complet:



Mai multe detalii se gasesc in [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](http://pagina.documentului.din.Biblioteca.RegieLive.ro)